

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

315.

Lai atnācēji cieši apzinās, kādas sekas ir norādījumu neizpildīšanai, Skolotāja gudrā padoma nepieņemšanai. Bez tam lai nepiegružo savu domāšanu ar šaubām un nenoslāpē savu sirds degsmi, ja norādījumu izpildīšana nav devusi gaidīto rezultātu. Vienmēr jāatceras, ka mēs nezinām, tieši kādu rezultātu Skolotājs domājis, un bieži tas runā pretī mūsu iztēlei. Dažreiz Skolotājam jāpārmet tilts pār bezdibeni, un mēs nevaram zināt, kur ir tas cilvēks, priekšmets, doma vai vārds, kas izrādīsies par šo tiltu. Norādījuma vai padoma rūpīga izpildīšana – lūk, viss, kas tiek prasīts no mums: izpildītā norādījuma jēga un rezultāts parādīsies vēlāk.

316.

Jūsu tiekšanās uz Skolotāju ir skaista un ja tā aug savā spriegumā un Dižā Tēla izpratnē, tad daudz ko varēs sasniegt. Tikai nevajag uzstādīt nekādus terminus vai savus noteikumus; ar visu sirdi uzticieties Augstākajai Gudrībai, un viss nokārtosies kā vajadzīgs, tā, kā ir labāk Jums. Dažreiz pats briesmīgākais, šķietami vismazāk pieņemamais kļūst par mūsu laimes izejas punktu.

Jūs rakstāt, ka Jums ir skaidrs tas, ka “nevis skolnieks gaida Skolotāju, bet Skolotājs gaida skolnieku”, bet es šajā pārāk kategoriskajā apgalvojumā izdarīšu labojumu. Katrai radošai darbībai, katrai izpausmei ir nepieciešama savstarpēja sadarbība un saskaņa. Tādēļ, ja nav gaidu, tad nevar būt arī atbildes uz tām. Tur, kur nav gaidu, tur nav arī tiekšanās. Bet mums ir novēlēts modrs tiekšanās spriegums.

Tāpat arī dižo Likumu – “kad skolnieks ir gatavs, ierodas arī Skolotājs” daudzi nesaprot. Nav daudz to, kas padomā, kas patiesībā ir šī gatavība? Vai šai gatavībai ir jāietver sevī noteiktas īpašības? Visa nelaime tā, ka cilvēki negrib saprast to, ka šīs gatavības un visu sasniegumu pamatā ir sekošana augstākajam ideālam un mūsu jūtu, visu mūsu rakstura ugunīgā transmutācija. Cilvēkam daudz vieglāk atteikties no dažādām pārmērībām un, neapgrūtinot savu domāšanu mehāniski skaitīt pranajamu nekā apvaldīt kaut vai vienu savu paradumu, kas kā piedauzības akmens guļ ceļā uz garīgo sasniegumu. Bet, kā teikts, visam mehāniskajam, kas skar tikai ārējo cilvēku, nav vērtības un tas nevar pārveidot iekšējo cilvēku. Bet iekšējā cilvēka pārveidošana ir visu patieso Mācību vienīgais mērķis. Tādēļ ļoti jāiegaumē, ka visi Lielie Skolotāji rūpējas un nodarbojas ar iekšējo cilvēku, kura sfēra atrodas dzenuļu un domu pasaulē. Tādēļ nevienam augstam Radžam vai Agni Jogam nav vajadzība pēc mehāniskiem paņēmieniem, vai kādiem fiziskiem vingrinājumiem. Un vienīgā pieļaujamā koncentrācija ir koncentrācija uz izvēlēto Augstāko Ideālu, nelokāmā un nemitīgā tieksmē pacelties līdz Viņam. Un tāda koncentrācija turpinās nepārtraukti; lai ko tāds māceklis darītu, viņa domas neatlaidīgi turas pie viņa Ideāla, visu viņš dara šī Ideāla vārdā, viņš pastāvīgi jūt savā sirdī mīlestību uz šī Tēla klātbūtni. Šī arī ir patiesā koncentrācija, kas norādīta ezotēriskajā filozofijā, kas stāda tikai iekšējo pasauli.

Tāpat arī skolnieka skaitītā lūgšana ir tieši šī nepārtrauktā sirds tiekšanās un slavēšana izvēlētajā Tēla priekšā. Šajā sakarībā man nāk prātā stāsts, kā kādreiz lielais Konfūcijs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un māceklis.

bijis smagi slimš, un viņa draugi, kas bijuši atnākuši to apciemot, domādami, ka viņš jau atrodas pie miršanas, ierosināja viņu skaitīt lūgšanu, uz ko Gudrais pasmaidīdams atbildējis: “Mana lūgšana sākusies jau sen.” Un patiesi, vai visa Viņa dzīve nebija šāda nepārtraukta stāvēšana Lielā Ideāla priekšā, tāda patiesa lūgšana Visaugstākajam?

Lūk, šādā stāvoklī, kad novērojamais gars tik cieši pieķēries izvēlētajam Tēlam, ka nevar būt nekādas novirzes, un ar to arī ir izpausta gatavība, Skolotājs parādās, un novērotais gars tiek pieņemts par mācekli. Bet, protams, var būt atsevišķi paziņojumi un var pat tikt dotas brīnišķīgas grāmatīņas ar Mācības pamatiem caur tīro psihiķu kanāliem, bet patiesā mācekļība ir kaut kas pavisam cits. Gandrīz neviens neaptver, kādu briesmīgu smagumu sev uzveļ Skolotājs, pieņemot mācekli. Tādēļ Lielie Skolotāji, kas stāv Pasaules Sardzē un virza visus pasaules procesus uz labvēlīgu atrisinājumu un kas izcīna gigantiskas kosmiskas kaujas, var tuvināt tikai tos, par kuriem Viņi jau vairs nešaubās, kas ir izgājuši caur daudziem ugunīgiem pārbaudījumiem un ir pierādījuši savu gatavību un padevību nevis labklājības apstākļos, bet gan bezdibeņa malā; tādēļ arī pieņemto mācekļu skaits ir tik niecīgs.

Pieņēmis mācekli, Skolotājs nodibina ar viņu neredzamu saiti un uzņem viņu savā apziņā, t.i., no šī mirkļa Skolotājs zina visu, kas notiek ar mācekli, var zināt katru viņa pat garām skrejošu domu vai jūtu un atbilstoši to virzīt. Māceklim, no pieņemšanas mirkļa sākas pilnīgi jauna dzīve. Atmosfēras visas viņa snaudošās enerģijas, iestājas paātrināta to attīstība un transmutācija. Uz viņu tiek virzīta vesela baterija neredzamu, bet spēcīgu staru, kas samērīgi ar mācekļa tiekšanās augšanu un apziņas paplašināšanos, kā arī viņa organisma izsmalcināšanos – kļūst arvien vairāk un vairāk sajūtams, un tie visi ir virzīti uz vienu mērķi – uz iekšējā cilvēka pārveidošanu un viņa trīs ķermeņu izsmalcināšanu un sadalīšanu patstāvīgai darbībai atbilstošos plānos. Liels ir mācekļa sasprindzinājums, viņa fiziskie spēki brīžiem kļūst vāji un tam ir jāpieturas pie zināma dzīves veida, neizejot no dzīves. Protams, visi šie stari var tikt uzņemti tikai pie augstākās mācekļa tiekšanās. Visur ir vajadzīga savstarpība, atbilstība un saskaņotība. Tādēļ bez gaidām nav saņemšanas.

Varbūt Jūs tomēr teiksit, ka es neesmu pilnīgi sapratusi Jūsu domu, ka “nevis skolnieks gaida Skolotāju, bet gan Skolotājs gaida skolnieku”, tas būs nepareizi. Ar sirdi es to saprotu, bet nesagatavotām apziņām, ar kādām Jums, varbūt, nāksies runāt par mācekļību un Skolotāju, ir nepieciešami stingri norādīt, ka bez tiekšanās, apstājoties un novirzoties no ceļa, neko nevar sasniegt. Par remdenību un pusmēru postošo iedarbību ir pietiekoši runāts. Skolotājs gaida tikai to, kurš iet stingri, nenovirzoties, pārņemts no tiekšanās uz vienīgo mērķi, lai pasniegtu viņam roku, tad, kad tas pāries pēdējo šķērslī, kas viņu šķir no Skolotāja. Daudz ir to, kas drūzmējas pie pamatnes un daudz ir to, kas iet pa ceļu, bet, protams, Skolotāji tos negaida, jo virsotne ir augsta un šaura un daudzi nobīdīsies no stāvā kāpiena aizgriezīsies, nenogājuši pat pusi ceļa. Tikai, pārejot zināmu robežu, māceklis var cerēt vērst uz sevi Skolotāja uzmanību. Jo patiesi tas būtu neražīgs laika patēriņš un tātad liela nesamērība – vērot nestabilo gara ceļinieku lēcienus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

7.nodaļa: Skolotājs un mācekļi.

Tāpat par nolemtajiem mācekļiem saucas tie, kas jau daudzās iepriekšējās dzīvēs bijuši mācekļi. Tāds mācekļis savā pašreizējā iemiesojumā jau no pašas dzimšanas atrodas Skolotāja novērošanā. Viņa dzimšanas apstākļus nosaka Skolotājs un viņš jau no agras bērnības pazīst Skolotāju, tādēļ šādi gari jau vairs nevar novirzīties, un viņu dzīves notikumi kā neapturama straume nes tos uz nozīmētajiem krastiem.

317.

Varoņdarba veikšanai ir jānorūda gars, tādēļ mācekļības ceļš nekad nav viegls. Nākas pārvarēt daudz šķēršļu, jo kā gan citādi mēs pārbaudīsim savus spēkus un norūdīsim sava gara asmeni?

Jo nenorūdot garu, mēs nevaram veikt varoņdarbu un tāpat arī nevaram kļūt Lielās Baltās Brālības līdzstrādnieki. Visu patieso varoņdarbu veicēju pašatteikšanās spējai jābūt lielai. Senajā Ēģiptē neofītiem bija jāiziet šausmīgas mākslīgi sagatavotās briesmas un kārdinājumi. Un tikai niecīgs viņu skaits izturēja šo visu spēku sasprindzinājumu. Mūsu laikos visi mākslīgie pārbaudījumi ir atcelti, un māceklim jāprot dzīvē sagaidīt un pārvarēt grūtības un šķēršļus, pie kam tiek ņemtas vērā viņa tieksmes, tiek apsvērtas viņa attapības, vīrišķības, modrības, vērības, godīguma, padevības u.c. spējas. Un, protams, tāpat kā agrāk, tikai nedaudzi to iztur.

Bet tie mācekļi, kuru agrāko uzkrājumu potenciāls ir liels, prot priecāties par visām grūtībām. Tā tuvākie mācekļi iemācās staigāt pa bezdibeņa malu. Un uz galējās robežas viņus vienmēr apsargā brīnišķīgā Palīdzība. Liela uzticēšanās, padevība un Gaismas Hierarhijas atzīšana dzīvo patieso mācekļu sirdīs. Protams, tādēļ arī ir iespējama tāda brīnišķīga Aizbildniecība un Aizsardzība. Kad sidraba pavediens, kas saista mācekļa sirdi ar Skolotāju, ir vesels, tad nekas nav bīstams, un viss nepieciešamais atnāk, bet tas ierodas pēdējā brīdī, kad visas mūsu spējas un piepūle ir sasniegušas savu augstāko sasprindzinājumu, jo kā gan citādi pārveidosim savas enerģijas augstākās ugunīs? Jo arī pēc fizikas likuma visas enerģijas transmutējas tikai uz augstākā sasprindzinājuma robežas. Mūsu enerģiju transmutācija jeb to pārveidošana augstākajās ugunīs arī ir mūsu dzīvošanas mērķis... Tikai sasniedzot šo transmutāciju, mūsu organisms kļūst cienīgs un saskanīgs to smalkāko enerģiju uztvērējs, kas nāk no Gaismas Hierarhijas. Tādēļ uzņemsimies varoņdarba veikšanu darbā, katras dienas dzīvē. Būsim priecīgi, ka mums ir iespēja tuvoties Gaismas Valdoņiem, jo patiesi, šī iespēja atrodas mūsos pašos, un tikai mēs paši varam paātrināt tās sasniegšanu.

Visas bēdas un visa laime ir mūsos pašos. Lielie Skolotāji ir vienmēr gatavi sniegt Palīdzību, bet jāprot to saņemt.